

مانوئل نویر: دستکش طلائی

مت و تام اولدفیلد

ماشاله صفری



در شبکه های مجازی
هم ما را دنبال کنید

 goalgasht

 goalgasht

 goalgasht

goalgasht.ir

صفحه آرایی: گرافیک گلگشت

طرح جلد: گرافیک گلگشت

نوبت چاپ: سوم ۱۴۰۰

تیراژ: ۵۰۰ جلد

قیمت: با عرض شکرانگی قیمت را در سایت گلگشت بیابید

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۵۹۴۸-۸۹-۲

این کتاب با کاغذ حمایتی به چاپ رسیده است

نقل و چاپ نوشته ها منوط به اجازه رسمی از ناشر است.

سرشناسه: اولدفیلد، مت Oldfield, Matt

عنوان و نام پدیدآور: مانوئل نویر: دستکش طلائی / مت اولدفیلد، [تام اولدفیلد]

ترجمه ماشاله صفری.

مشخصات نشر: تهران: گلگشت، ۱۳۹۷.

مشخصات ظاهری: ۱۰۴ ص: ۱۴×۲۱×۵/۵ س.م.

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۵۹۴۸-۸۹-۲

وضعیت فهرست نویسی: فیا

موضوع: نویر، مانوئل، ۱۹۸۶ - م.

شناسه افزوده: Oldfield, Tom

شناسه افزوده: صفری، ماشاله، ۱۳۶۲ -، مترجم

رده بندی کنگره: ۷۱۳۹۷/GV۹۴۲ الف/ن/۷

رده بندی دیویی: ۳۴۰۹۲/۷۹۶

شماره کتابشناسی ملی: ۵۲۱۵۹۱۱

فکس: {+۹۸۲۱} ۴۳۸۵۲۹۳۳

تلفن: {+۹۸۲۱} ۳۳۹۸۲۸۸۸

{+۹۸} ۹۲۱۳۹۰۲۳۵۰

www.golegasht.ir



مقدمه

قهرمان جام جهانی

یکشنبه، ۱۳ جولای ۲۰۱۴

همان‌طور که مانوتل سرود ملی آلمان را با صدای بلند و غرور می‌خواند، سعی می‌کرد به جام معروفی که چند متر آن طرف‌تر روی سکویی قرار گرفته بود نگاه نکند. زیبا و نزدیک بود. مانوتل می‌توانست هنگام خروج از تونل آن را لمس کند. اما نمی‌خواست باعث بدبینی شود. جام هنوز به آن‌ها تعلق نداشت. در پایان موزیک و فریاد هواداران در ورزشگاه مانوتل فریاد زد: «حالا وقتشه!»

استادیوم مشهور ماراکانا در ریودوژانیرو لب‌به‌لب پر و آماده‌ی فینال جام جهانی ۲۰۱۴ بین تیم‌های آلمان و آرژانتین بود. تیم مانوتل در نیمه‌نهایی جام جهانی ۲۰۱۰ و یورو ۲۰۱۲ شکست خورد، اما این بار آلمان به فینال رسیده بود. بعد از خُرد کردن برزیل میزبان با نتیجه‌ی ۱-۷،

آن‌ها مدعی اصلی بودند، اما نمی‌توانستند تیم سطح بالایی مانند آرژانتین را دست‌کم بگیرند. ماثوئل به مدافعان مقابلش گفت: «ما می‌تونیم انجامش بدیم!» فیلیپ لام^۱، متس هوملز^۲، جروم بوتنگ^۳ و بندیکت هاودس^۴، آن‌ها بیش از یک هم‌تیمی در باشگاه و تیم ملی کشورش بودند. رفقایش بودند. به یکدیگر باور داشتند و باهم تلاش می‌کردند. برای همین فقط یک بازی با قهرمانی جهان فاصله داشتند.

بله، آرژانتین لیونل مسی^۵ را داشت، اما آلمان هم نویر را داشت. در برزیل، ماثوئل بارها نشان داده بود که بهترین دروازه‌بان جهان است. و این فقط واکنش‌های باور نکردنی‌اش نبود، تمام بازی او بود. ماثوئل یک دروازه‌بان عادی نبود. می‌توانست مهار کند، متوقف کند، تکل بزند و پاس دهد. او آخرین خط دفاعی آلمان بود و در عین حال اولین خط حمله‌ی تیم. هم‌تیمی‌هایش به او اعتماد داشتند و رویش حساب می‌کردند.

ماثوئل با دست اشاره کرد و گفت: «جروم، وقتی مسی به عمق می‌زنه حواست باشه!» هرگز از حرکت، صحبت کردن و سازماندهی دست نمی‌کشید. تمام این‌ها به او کمک می‌کرد برای لحظات مهم تمرکز داشته باشد، لحظاتی که آلمان به دروازه‌بان‌ش نیاز داشت تا آن‌ها را نجات دهد. پس از سی دقیقه، گونزالو ایگواین^۶ آرژانتینی صاحب توپ شد و آن را به تور دروازه چسباند. اما ماثوئل با وجود این که شیرجه زده بود دستش را بالا برد و فریاد زد: «آفساید!» البته حق با ماثوئل بود. کمک داور پرچمش را بالا برد. گل مردود شد و همه نفس راحتی کشیدند.

در نیمه‌ی دوم، ایگواین، دنبال توپ بلندی بود که برایش ارسال شد. از سرعتش برای فرار از مدافعان آلمانی استفاده کرد اما نمی‌توانست از دروازه‌بان آلمان فرار کند. ماثوئل نویر برای نجات از روی خط دروازه بیرون دوید و توپ را با ضربه‌ی مشت از منطقه‌ی خطر دور کرد. بندیکت دستی به شانه‌ی نویر زد و گفت: «ممنون ماثو!» ماثوئل به آرامی سری تکان داد. او فقط کارش را انجام می‌داد: یک دروازه‌بان سویپر^۷ بود.

Philip Lahm-۱

Mats Hummels-۲

Jerome Boateng-۳

Benedikt Howedes-۴

Lionel Messi-۵

Gonzalo Higuain-۶

Sweeper Goalkeeper-۷: دروازه‌بانی که نقش دفاع آخر را هم بازی می‌کند

آرژانتین نمی‌توانست از مانوئل عبور کند، اما آلمان هم نمی‌توانست دروازه‌ی سر جیو رومرو^۱ را باز کند. هر چه بیشتر از زمان بازی می‌گذشت، استرس برای طرفداران و بازیکنان بیشتر می‌شد. اما مانوئل Mr Nervenstarke بود: آقای اعصاب آهنی. با وجود این که آخرین مرد آلمان‌ها بود، اما آرام و متمرکز بود.

در ده دقیقه‌ی پایانی، آلمان شانس‌های زیادی برای گلزنی داشت. مانوئل دستانش را روی سر گذاشت و زیر لب گفت: «خیلی نزدیک بود!» اما تمام مدت تمرکزش را حفظ کرد. یک دروازه‌بان هرگز نمی‌داند چه زمانی تیمش به او نیاز دارد. در وقت‌های اضافه، رودریگو پالاسیو^۲ توپ را با سینه کنترل کرد و وارد محوطه‌ی جریمه شد. مانوئل در یک لحظه از دروازه بیرون آمد و کار را برای مهاجم سخت کرد. پالاسیو توانست توپ را از بالای سر او عبور دهد اما توپ از روی دروازه بیرون رفت.

مانوئل به مدافعان گفت: «دیگه نباید اشتباه کنید!» خودش را برای ضربات پنالتی آماده می‌کرد. دروازه‌بان مقابل مهاجم، یک در برابر یک، فشار و تنش؛ مانوئل عاشق این‌ها بود. چندین بار قهرمان ضربات پنالتی شده بود، برای شالکه و بایرن مونیخ، اما نه برای آلمان. آیا این لحظه‌ی اوست؟

نه، چون آندره شورله^۳ تویی برای ماریو گوتزه^۴ ارسال کرد و او هم با یک ضربه‌ی سر ضرب توپ را به تور دروازه چسباند، آلمان ۱ آرژانتین ۰! بازیکنان و هواداران دیوانه شدند، اما مانوئل نه. مشتش را به هوا پرتاب کرد و بعد روی خط دروازه برگشت. هنوز شش دقیقه باقی مانده بود، و بعد از آن می‌توانست حسابی خوشحالی کند. فریاد زد: «نظم خودتون رو حفظ کنید!» لوکاس بیلیا^۵ توپ را در مسیر مارکوس روخو قرار داد. خطر نزدیک بود! مانوئل برای آخرین بار در بازی نقش آخرین مدافع را ایفا کرد. از دروازه بیرون آمد، توپ را از روی سر روخو عبور داد و بعد آن را جمع کرد. چنان این کار را انجام داد که انگار ساده‌ترین کار دنیاست.

نویر! نویر! نویر!

بهترین پایان برای تورنومنتی بی‌نظیر بود. بعد از سوت پایان بازی، دوید و روی تپه‌ای

Sergio Romero-۱

Rodrigo Palacio-۲

Andre Schurrle-۳

Mario Gotze-۴: کتاب رویای بزرگ ماریو که مصور و برای کودکان است، توسط نشر گلگشت به چاپ رسیده است

Lucas Biglia-۵

از هم‌تیمی‌هایش که بزرگ و بزرگ‌تر می‌شد پريد. تک‌تک آن‌ها را در آغوش کشيد: «ما قهرمان شدیم!»

در سال ۲۰۰۹، مانوئل با متس، جروم، پندیکت، سامی خدیرا^۱ و مسوت اوزیل^۲ قهرمان یورو زیر ۲۱ ساله‌های اروپا شده بود. در آن شب، رویای آینده را می‌دیدند. حالا آن آینده از راه رسیده بود. آن‌ها قهرمان جام جهانی شده بودند.

مانوئل پیراهن سفید آلمان را روی پیراهن سبز دروازه‌بانی پوشیده بود. می‌خواست رنگ ملی را بپوشد و فرقی با دیگر بازیکنان نداشته باشد. اما خیلی زود باید آن را به خاطر جایزه‌ی مخصوص درمی‌آورد.

«... دستکش طلایی برای بهترین دروازه‌بان می‌رسد به... مانوئل نویر!»

مانوئل مقابل کریستیانو رونالدو^۳ی پرتغالی، کریم بنزما^۴ی فرانسوی، هالک برزلی^۵ و در نهایت مسی آرژانتین مقاومت کرده بود. او بهترین سوییپر-دروازه‌بان جهان بود.

مانوئل جایزه و مشتش را به هوا بلند کرد. چه شبی! به این جایزه افتخار می‌کرد. اما جام جهانی، جایی بود که مانوئل واقعا می‌خواست در دست بگیرد. این رویای کودکی‌اش بود که به واقعیت تبدیل شد.

فریاد زد: «آرررررر!» و جام را بالای سرش برد. آتش‌بازی تمام آسمان شب را گرفت. مهمانی تازه آغاز شده بود. لیگ آلمان، لیگ قهرمانان اروپا و حالا جام جهانی، پسر کوچک و لاغر اندام اهل گِلزن کرش^۶ همه‌ی آن‌ها را به‌دست آورده بود. زمانی که مانوئل کوچکتر بود، بسیاری از مردم به او شک داشتند. آیا به اندازه‌ی کافی بلند قد می‌شد تا یک دروازه‌بان باشد؟ می‌تواند به سطح‌های بالاتر برسد؟ سبک دروازه‌بانی‌اش ریسک بالایی ندارد؟ اما از همه‌ی چالش‌ها با اعصاب و دستکش‌های فولادینش عبور کرد. او یک رهبر بود، یک برنده و یک دروازه‌بان فوق‌العاده. انگار با توپ فوتبال در دستانش به دنیا آمده بود.

Sami Khedira-۱

Mesut Ozil-۲

Christiano Ronaldo-۳

Karim Benzema-۴

Hulk-۵

Gelsenkirchen-۶: شهری در غرب آلمان